

Marias liv (XIV): Bröllopet i Kana

I Kana träffar vi Jesus och Maria tillsammans. Där utförde Jesus genom Vår Frus förmedling ett underverk som orsakade stor glädje hos de nygifta. Ett nytt avsnitt i Marias liv.

2011-04-14

När den långa perioden i Nasaret var avslutad, började Herren att predika om Guds rikes ankomst. Alla evangelisterna berättar om den första akten av detta nya tidsavsnitt:

dopet som föregångaren utdelade vid Jordans strand. Men endast den helige Johannes talade om Vår Frus närvaro i dessa första dagar av det offentliga livet: *På tredje dagen – skriver han –hölls ett bröllop i Kana i Galileen och Jesu mor var där. Jesus och hans lärjungar var också bjudna till bröllopet.* (Joh 2:1-2).

En snabb läsning av texten konstaterar helt enkelt, att Jesus utför ett underverk på sin Mors begäran. Bröllopsfesten varade i sju dagar; och i en liten by som Kana är det troligt, att alla invånarna på ett eller annat sätt skulle delta i festligheterna. Jesus kom dit i sällskap med sina första lärjungar. Det förvånar inte att vinet med så många gäster började ta slut. Maria, som alltid uppmärksammade andras behov, var den första som märkte det och talade om det för sin Son: *De har inget vin.* (Joh 2:3). Efter ett svar som var svårt att tyda, uppfyllde Jesus sin

Mors begäran och utförde det stora undret av förvandlingen av vatten till vin.

Trots det är inte allt här, som Johannes önskade berätta. När han mot slutet av livet, upplyst av den Helige Ande, skriver sitt evangelium, har han länge funderat över Jesu underverk och läror. Han har fördjupat sig i betydelsen av detta första tecken och kunde sätta dess djupare betydelse i förgrunden. Det bekräftar det senaste påvliga magisteriet som tar upp de slutledningar, som experterna av den Heliga Skriften har kommit fram till under de senaste decennierna.

Den kronologiska noggrannheten med vilken evangelisten framställer händelsen har en djup betydelse. Enligt 2 Moseboken uppenbarade sig Gud inför Israel för att sluta förbundet tre dagar efter att det hade kommit till berget Sinai. Just *på*

tredje dagen efter återkomsten till Galileen, i sällskap med de första lärjungarna, visade Jesus sin härlighet för första gången. Vidare skall det fullständiga förhärligandet av Hans Människlighet ha skett *på tredje dagen* efter hans död, genom uppståndelsen.

Bortom den historiska händelsen vid bröllopet framhåller Johannes, att Marias närvaro i början och i slutet av Jesu offentliga liv är en följd av en gudomlig plan. Namnet med vilket Herren vänder sig till Henne i Kana – genom att kalla henne *kvinna* i stället för *moder* – tycks visa hans intention att bilda en familj, som grundats inte på blodsband utan på tron. Man minns spontant på vilket sätt Gud vänder sig till Eva i Paradiset, när han lovade henne att frälsaren skulle komma ur hennes avkomma (jfr 1 Mos 3:15). I Kana märker Maria alltså, att hennes uppgift som mor inte avslutas på det naturliga

området: Gud räknar med henne, därför att hon skall bli den andliga Modern till Sonens lärjungar, hos vilka från det ögonblicket, tack vara hennes närvaro vid Jesu sida, börjar födas tron på den utlovade Messias. Detta bekräftar samme Sankt Johannes i slutet av berättelsen: *Så gjorde Jesus det första av sina tecken; det var i Kana i Galileen. Han uppenbarade sin härlighet, och hans lärjungar trodde på honom.* (Joh 2:11).

Större delen av de lärda bekräftar, att detta bröllop är symbolen för Ordets förbund med mänskligheten. Detta hade profeterna förkunnat: *Jag sluter ett evigt förbund med er /.../ Du skall kalla på folkslag du inte känner.* (Jes 55:3, 5) Och Kyrkofäderna hade förklarat, att vattnet från stenkärlden, som förberetts för *judarnas reningsceremonier* (Joh 2:6) representerade den gamla Lagen, som Jesus skall göra fullkomlig

medelst den nya Lagen från Anden, som inpräntats i hjärtan.

Det nya förbundet, som utlovats i Gamla Testamentet om de messianska tiderna, förkunnades med bilden av en bröllopsfest; i överflöd skulle finnas alla sorters godsaker, framför allt vin. Det är utmärkande att det i Johannes berättelse just är vinet som blir kärnan: det omnämns fem gånger och det försäkras, att det som Jesus förvandlade genom sin makt var bättre än det som började ta slut (jfr Joh 2:10). Även volymen av vattnet, förvandlat till vin, noteras: mer än 500 liter. Denna överdrift är typisk för den messianska tiden.

Låt mig vara, kvinna. Min stund har inte kommit än (Joh 2:4). Vilket än skulle vara den exakta betydelsen av dessa ord (som troligen mildrades av tonen i rösten och av ansiktsuttrycket) tycks det vara klart,

att Vår Fru inte förlorar förtroendet för Sonen: hon lade problemet i hans händer och nu riktar hon en förmaning till tjänarna – *Gör det han säger åt er* (Joh 2:5) – vilket är hennes sista ord som berättas i evangeliet.

I dessa korta fraser genljuder ekot av det som Israels folk hade svarat Moses, när han från Gud bad om deras samtycke till Sinaiförbundet: *Allt vad Herren har sagt vill vi göra!* (2 Mos 19:8). Dessa män och kvinnor var många gånger otrogna mot överenskommelsen med Gud; tjänarna i Kana däremot lydde spontant och helt. *Jesus sade: "Fyll kärlen med vatten", och de fyllde dem till brädden. Sedan sade han: "Ös upp och bär det till bröllopsvärden", och det gjorde de.* (Joh 2:7-8).

Maria har gett Herren sin tillit och påskyndar ögonblicket av hans messianska uppenbarelse. Hon föregick lärjungarna i tron, de trodde

på Jesus efter att undret har förverkligats. På detta sätt samarbetade Vår Fru med sin Son under de första ögonblicken av bildandet av Jesu nya familj. Detta tycktes evangelisten föreslå, när han avslutar sin berättelse med följande ord: *Sedan gick han ner till Kafarnaum tillsammans med sin mor och sina bröder och lärjungarna, och där stannade de några dagar.* (Joh 2:12). Numera är allt färdigt. Herren, med förkunnelsen av den Goda Nyheten, med sina ord och sina verk, ger upphov till Guds nya Folk, som är Kyrkan.

J.A. Loarte